

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Документ за разглеждане в заседание

11.2.2011

B7-0127/2011

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

за приключване на разисквания по изявление на Комисията
съгласно член 110, параграф 2 от Правилника на дейността
относно изпълнението на насоките за политиките за заетост на
държавите-членки

Pervenche Berès

от името на комисията по заетост и социални въпроси

RE\857004BG.doc

PE459.659v01-00

Резолюция на Европейския парламент относно изпълнението на насоките за политиките за заетост на държавите-членки

Европейският парламент,

- като взе предвид своята законодателна резолюция от 8 септември 2010 г. относно предложението за решение на Съвета относно насоки за политиките за заетостта на държавите-членки: част II на Интегрирани насоки Европа 2020¹,
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 12 януари 2011 г., относно Годишен обзор на растежа: напредване с изчерпателния отговор на ЕС на кризата (COM(2011)0011) и приложения към него проект на съвместен доклад за заетостта,
 - като взе предвид предложението на Комисията от 12 януари 2011 г. за решение на Съвета относно насоки за политиките по заетостта на държавите-членки (COM(2011)0006),
 - като взе предвид Решение 2010/707/ЕС на Съвета от 21 октомври 2010 година относно насоки за политиките за заетост на държавите-членки²,
 - като взе предвид член 148 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
 - като взе предвид член 110, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че след приемането на Годишния обзор на растежа Комисията предложи насоките за политиките за заетост, приети през 2010 г., да се запазят през 2011 г.,
- Б. като има предвид, че настоящата икономическа криза продължава да поставя предизвикателства под формата на растяща безработица и социално изключване,
- В. като има предвид, че съществува силна взаимовръзка между икономическото възстановяване и растеж, заетостта, борбата срещу бедността и социалното приобщаване,
- Г. като има предвид, че Европейската стратегия по заетостта и насоките за политиките за заетост на държавите-членки са едни от основните инструменти, предназначени да насочват действията на ЕС и държавите-членки към усилия за постигане на целите на „Европа 2020“,
- Д. като има предвид, че е неотложно необходимо да се увеличат усилията на всички равнища с включване на социалните партньори и другите заинтересовани страни, за

¹ Приети текстове, P7_TA(2010)0309.

² ОВ L 308, 24.11.2010 г., стр. 46.

да се гарантира подходящо изпълнение на насоките за заетост, с оглед да се увеличи участието в пазара на труда, уменията на работниците се развиват, а качеството и резултатите на системата на образование и обучение се повишат,

Укрепване на управлението и повишаване на амбициите при преследване на целите на „Европа 2020“

1. счита, че в светлината на предложението на Комисията за запазване и през 2011 г. на насоките за политиките за заетост, приети през 2010 г., препоръките относно националните програми за реформа се превръщат в основен инструмент за макроикономически надзор и ориентация; изразява съжаление относно невключването на Европейския парламент в този процес и липсата на дебат във връзка с него;
2. счита, че основните предизвикателства, пред които се изправят ЕС и държавите-членки по отношение на заетостта и безработицата, следва също така да бъдат отразени надлежно в бъдещия процес относно макроикономическите дисбаланси в политическите рамки на европейските насоки по заетостта;
3. счита, че Годишният обзор на растежа и рамката, предоставена от европейския семестър, са инструменти от ключово значение за постигането на засилена координация между икономическите политики и следователно са важна част от отговора на Съюза спрямо кризата; отбелязва обаче, че тези инструменти следва да бъдат използвани по начин, който отговаря на необходимостта от демократични процеси и да подкрепят, а не да заменят или да отслабват значението на съществуващите инструменти, предвидени съгласно Договора, по-специално общите насоки на икономическите политики и насоките за политиките за заетост на държавите-членки, по отношение на които Парламентът трябва да има непосредствено участие и да бъде законно консултиран относно последните; призовава да се интегрират тези инструменти в рамката на европейския семестър и да се обръща особено внимание за гарантиране на това, че не се намалява тяхното значение, с оглед на постигането на заявената от Комисията и Съвета цел за увеличаване на ангажираността и демократичната отчетност;
4. призовава Съвета и Комисията, когато предоставят съвети относно политиките на държавите-членки, да зачитат принципите на субсидиарност и социален диалог в областта на заплатите и пенсиите, както и съгласно член 153, параграф 5 от ДФЕС да зачитат компетентността на държавите-членки и на социалните партньори в тези области съгласно националните практики;
5. настоятелно призовава Европейския съвет, Съвета и Комисията да гарантират ефективността и демократичната легитимност на стратегията „Европа 2020“ и на засиленото европейско икономическо управление; подчертава, че това означава, че е съществено реалното и навременно включване на Парламента във всички етапи на процедурите по надзор и координиране на политиките; изразява съжаление относно липсата на споменаване на ролята на Парламента при този процес в графика, предложен в Годишния обзор на растежа;
6. призовава държавите-членки по-непосредствено да включват и редовно да се

консултират с националните парламенти, социалните партньори, регионалните и местните органи и гражданското общество; счита, че въпросът с настоящата липса на информация в националните програми за реформа относно процедурите на консултация следва да се решава;

7. отбелязва предварителното посочване на националните цели за заетост на държавите-членки; изразява сериозна загриженост относно липсата на амбициозност в това отношение, по-специално относно факта, че предвиденият колективен резултат в най-добрия случай би бил недостатъчен с над 2 процентни пункта за постигане на водещата цел на ЕС и ангажимента за постигане на заетост от 75 % до 2020 г.;
8. призовава държавите-членки да преразгледат националните си цели за заетост с оглед на постигане на водещата цел на ЕС и да приемат тези цели също толкова сериозно, колкото и целите си за фискално консолидиране;
9. призовава освен това държавите-членки да обръщат специално внимание на националните цели за специфични подгрупи като младежи, жени, хора с увреждания и по-възрастни работници и да поставят подобни цели;
10. призовава държавите-членки, които още не са определили свои национални цели за социално приобщаване и борба с бедността, да извършат това и да решават растящия проблем с работещите бедни; приканва държавите-членки, когато извършват това, да осигурят постигането на амбициозната цел, договорена от Европейския съвет, и надлежното вземане предвид на взаимодействието между целите, особено тези, засягащи заетостта, образованието, обучението, социалното приобщаване и бедността;

Гарантиране постигането на насоките за заетост

11. отбелязва, че слабите перспективи за икономически растеж ограничават възможностите за създаване на работни места и заетост;
12. призовава Европейския съвет да не отдава второстепенно значение на въпросите на заетостта, когато разглежда препоръката на Комисията в Годишния обзор на растежа стриктното фискално консолидиране да бъде пръв приоритет за периода 2011—2012 г.;
13. подчертава спешната необходимост от по-интензивни усилия от държавите-членки за постигане на резултати във всички приоритетни области, включително увеличаване на равнищата на заетост и намаляване на безработицата, като се експлоатира потенциалът за работни места на една нова нисковъглеродна икономика и се развива квалифицирана работна сила, насърчава се качеството на работните места и ученето през целия живот и се улеснява балансът между професионален и личен живот; счита, че тези усилия следва да се отразят в окончателните национални програми за реформа;
14. подчертава във връзка с това значението на структурните фондове и особено на Европейския социален фонд за противодействие на последиците от кризата върху

заетостта; счита, че използването на тези фондове следва да бъде насочено към подкрепа за групите с най-сериозни затруднения при влизане или оставане на пазара на труда;

15. счита също, че освен прилагане на по-добри и по-ефективни мерки на пазара на труда, от съществено значение за постигане на целите на „Европа 2020“ е по-тясното взаимодействие между заетостта, социалната политика и другите области на политики, по-специално политиките в макроикономическата област, научноизследователската и развойна дейност, образованието и обучението;

По-интензивни действия за постигане на повече и по-добри работни места

16. призовава държавите-членки да отдадат в своите национални програми за реформа най-висш приоритет на увеличаването на участието в пазара на труда, мерките срещу безработицата и предотвратяването на дългосрочното изключване от пазара на труда;
17. счита, че много повече трябва да се наблегне на качеството на работните места и достойната работа и на ориентираните към предлагането икономически политики, така че да се увеличи търсенето на пазара на труда;
18. счита в това отношение, че са необходими усилия за по-добро използване на потенциала на по-младите хора, включително преждевременно напусналите училище, на жените, възрастните, хората в неравностойно положение и хората с увреждания, мигрантите и членовете на етническите малцинства, включително ромите; призовава държавите-членки да адаптират своя пазар на труда към потребностите и уменията на тези групи на всеки етап от техния живот;
19. подчертава значението на политиките, улесняващи прехода на младите хора от училището към работното място; подчертава, че рискът преждевременно напусналите училище да изпаднат в бедност е предсказуемо висок; подчертава, че всички гъвкави или временни форми на заетост, използвани в тази връзка, следва да включват правото на обучение и достъп до социална сигурност и следва да помагат на хората да извършат прехода към по-сигурна работа;
20. призовава държавите-членки да продължават да разработват необходимите политики за привличане и задържане на повече жени на пазара на труда, включително като осигуряват по-добро предлагане на достъпни и качествени грижи и гъвкави условия на работа за задоволяване потребностите на тези, които се грижат за семейства;
21. подчертава значението на целенасочените политики за активиране и за придобиване на умения за подкрепа на нискоквалифицираните или неквалифицираните лица, които са най-засегнати от кризата и са изправени пред най-висок риск от дългосрочна безработица;
22. настоятелно призовава държавите-членки да отдадат дължимото значение на предлагането на висококачествено образование и обучение, както и на ученето през целия живот и признаването на квалификациите;

23. призовава държавите-членки да инвестират повече в улесняването на професионалната и географската мобилност, укрепването на инструментите, необходими за анализ на потребностите на пазара на труда, и реформирането на системите за обучение и образование, които могат да подпомогнат да се преодолеят несъответствията в уменията;
24. подчертава значението на приноса към създаването на работни места на политиките за заетост, като например подкрепата за МСП и самостоятелната заетост и насърчаването на предприемачеството;

Решително действие за резултати в борбата с бедността и социалното изключване

25. счита за съществено държавите-членки да предприемат действия понастоящем, за да реализират поетите ангажменти за увеличаване на заетостта, повишаване на уменията на хората, създаване на възможности за работа, намаляване на бедността и увеличаване на социалното приобщаване;
26. подчертава, че системите за социална защита са изиграли призната роля за стабилизиране на икономиката и смекчаване на социалното въздействие на кризата; призовава поради това държавите-членки, по-специално където има нужда от фискално консолидиране, да гарантират, че системите за социална защита продължават да предоставят адекватна подкрепа и изпълняват своята роля в запазването и подобряването на уменията и пригодността за заетост, за да може да се запази и увеличи човешкият капитал и да се използват пълноценно възможностите, създадени от възстановяването;
27. подчертава, че по-ефективният обмен на най-добри практики и опит между държавите-членки в сферата на борбата срещу социалното изключване и за намаляване на бедността е жизненоважен и би помогнал за улесняване на постигането на целите на „Европа 2020“ за намаляване на бедността;
28. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.